

Tale Borgenheim Langfredag 2015.

Når vi ser på korset - hva ser vi da?

For et par måneder siden så jeg en konsert på NRK. Fra Oslo Spektrum. Fullsatt sal, stor mediedekning. En skikkelig kulturhappening. Og en av sangene som ble sunget den kvelden var sangen vi akkurat hørte. Til alle tider. Bjørn Eidsvåg og Maria Mena. Og vi kan mene hva vi vil om Bjørn Eidsvåg, det er ikke vår sak. Men der og da var 7 000 mennesker, og hundretusen av TV-seere, bevisst eller ubevisst, samlet om det sterkeste og viktigste øyeblikket i historien. Et øyeblikk som gjennom alle tider har bergtatt mennesker, og vært et sentrum for kunsten. Vi har sunget salmer i dag med nesten 1 000 års tidsspenn. Og bildet av den lidende Kristus er nøyaktig det samme. Bildet av den lidende Kristus er noe som jeg tror og håper berører den sekulære nordmann også i dag. Fascinerer og provoserer. I det bildet finnes det ikke misforstått moralisme. Men det finnes sannheten om mennesket. Dømt til døden. Og sannheten om Jesus, som tar dødsdommen for oss. Likegyldigheten er korsets verste fiende. Sannheten er der for dem som vil åpne øynene og se.

Bønn.

Vi skal bruke de neste minuttene til å se på korset sammen. For når vi ser på korset. Hva ser vi da? Bruk et lite minutt på å tenke på dette og sette ord på det for deg selv. Hva ser vi i korset?

*** stillhet ***

Ta vare på det du fikk se. Ta vare på det og tenk på hva det betyr for deg. For livet ditt. Kanskje har du en stille stund senere i dag hvor du kan ta fram tankene. Jeg skal trekke fram tre ting som kom til meg når jeg tenkte på det spørsmålet. Kanskje er det noe av det samme. Kanskje ikke.

Det første: Vi ser summen av hele det gamle testamentet.

Vi ser kvinnens ætt som knuser slangens hode, som det profeteres om allerede i det tredje kapittelet i Bibelen. Kampen har begynt, den endelige seieren er to dager unna. Jesus, det eneste menneske her på jorda som virkelig, 100 %, er kvinnes ætt. For han har ikke noen biologisk jordisk far. Kvinnens ætt skal knuse slangens hode. På korset begynner slangens dødsdans.

Vi ser oppfyllelsen av alle løftene Abraham fikk. I deg skal jorden velsignes. På korset blir den jordiske ydmykelsen og fornedrelsen av Jesus til en himmelsk seier og velsignelse for vårs.

Vi ser Abraham, som, med hevet kniv, ser en vær henge fast i et kratt. Den væren, den henger nå på korset. Jesus tok plassen som Isak og som jeg skulle hatt. Jesus er offerlammet.

Vi ser kobberslangen i ørkenen. Som ble løftet opp til frelse for alle som hadde fått dødelig slangegift i kroppen, de som løftet blikket på kobberslangen.

Vi ser den lidende tjener, som Jesaja maler for oss i sin profetbok. Slått, pisket, ydmyket, gjort narr av. Gjennomboret. Noe så langt fra Gud som vi kan komme, i vårt menneskelige bilde av Gud.

I Jesu lidelse, død, og senere oppstandelse, så fullendes det gamle testamentet. Forhenget revner. Veien til Gud åpnes. Paulus sier det slik i 2. korinterbrev 1:20: For i Ham har alle Guds løfter fått sitt ja.

Hva betyr det for meg? Har det bare akademisk interesse? Guds ord åpnes! Den skatten må brukes!

Det andre vi ser - vi ser syndens kostnad. Prisen for synd

Min Gud, Min Gud, hvorfor har du forlatt meg? ropte Jesus. Der var Jesu smerte. Forlatt av Gud. Den verst tenkelige skjebne. Min og din synd, det er svaret. Han ble til synd for oss. Den syndefrie tok all synd på seg. Et mørke kom over landet. Syndens konsekvenser ble stilt synlig til skue for alle. Men er denne historien ment som skremmelsespropaganda? Som bilder på røykpakker, om de farlige konsekvensene? Nei. Skremmelsespropaganda hjelper ikke mot synd. Det står maktesløst mot hjertets tanker.

Det er fullbrakt, sa Jesus. Ikke "da har jeg gjort min del av jobben, nå får dere gjøre resten"... Når vi får se hva Jesus gjorde for oss, når vi får se korset: kan vi da se lett på synden? Kan vi flire bort det som var så viktig for Gud at ofret sin egen sønn? Dette må bli noe mer enn teori; for når vi ser på korset så ser vi ikke teorier. Da ser vi konsekvensen av synd. Døden. Men prisen er vel betalt? Ja! Det er fullbrakt! I kolosserbrevet står det så herlig: Men nå har han forsonet dere med seg, da Kristus led døden i sin kropp av kjøtt og blod. Hellige, uten feil og uangripelige ville han føre dere fram for seg.

Ja så da er det fritt fram for lovløsheten? Nei, vi har fått en ny herre! Den Hellige ånd bor i oss. Så er det ikke frykten for straff som skal jobbe med synden vår. Det er Ånden som har fått makten over oss. Han har makt til å jobbe også med synden i oss. Og til å gi oss å kjenne takknemmeligheten for det Jesus har gjort, og for hans gode og rette vilje. Til å la oss se på korset når fristelsene kommer. Guds ånd er det eneste middelet som kan hjelpe. Vi må gi Guds hellige ånd plass, tid, rom og arbeidstillatelse i oss. For syndens lønn er døden. Jesu død.

Hva betyr det for meg? Jeg må tørre å leve i takknemmelighet. Tett på Guds ord. Gi Den hellige ånd rom og plass til å kjempe syndekampen i meg. Slå av TV, skru av PCen. Få gode rutiner på Bibellesning; ikke fordi Bibellesning skal være en rutinejobb, men fordi Gud taler når vi leser og lytter. Da må jeg og mitt trå litt til side, så han slipper til.

Det tredje vi ser, det er helt umulig å isolere fra det andre. For det gjennomsyrrer alt. Vi ser Guds kjærlighet til oss.

Ingen pris var for høy for Gud når det gjaldt å kjøpe meg fri fra mørkets makt. For å kjøpe deg fri fra mørket. Fri fra det som hindret vennskapet, samværet, relasjonen med Gud. For så høyt har Gud elsket verden, at han gav sin sønn, den enbårne, for at hver den som tror på ham ikke skal gå fortapt men ha evig liv. Gud gav oss frihet. Uansvarlig mye frihet, kan vi tenke, når vi ser hva vi stiller i stand med vår jordiske råderett. Men det var slik han ville ha det. For at han i sin himmelske visdom så at det var best slik. Og han betalte selv prisen, tok selv regninga, gjennom sitt eget barn.

Avslutning:

Hvor trist skal man være på langfredag? Hva er en rett oppførsel, rette folder i ansiktet? Spørsmålene er feil utgangspunkt. På langfredag blir det ekstra tydelig at dette handler ikke om oss, og hvor mange tårer vi kan presse fram. Det handler i det hele tatt ikke om oss; det handler om Jesus! Det handler om hva han gjorde for oss. Når vi får se at dette er relevant, troverdig og vår eneste redning. Ja da blir det rett langfredagsstemning. Om det er takk; når vi har fokuset på Jesu kjærlighet som blir oss til del; om det er gråt når vi ser prisen han måtte betale, forlatt av sin far, mistrodd og ydmyket

av sine egne. Eller om det er jubel, når vi ikke klarer å unngå å tenke på påskedag og konsekvensene dette får i våre liv. Liv av død.